

освенъ жилището си, имаше още една малка хубава къщичка съ една стая и една поваряца лежаща изъ - отзад. Тая стая бѣше по настоящемъ празна и въ нея положиха больниятъ старецъ селачката му донесе единъ креватъ. Марія же лежеше на едно канапе въ сжщъта стая и не щеше да ся отдалечи отъ отецъта си на кого то болѣстьта произлѣзе отъ голѣмо безсиліе причинено отъ недостатокъ на нужната прихрана и отъ голѣмый трудъ на пътуваніето. Добрата селачка правеше всичко што можаше за да помогне на больниятъ и не жертвоваше само яйца, брашно, масло и млѣко, но и кокошкитѣ си за да приготви супъ на бѣдний старецъ што да ся усили. Щомъ начала да поуздравя, селачката четеше въ сѣкън день за да му принесе млади гълъбета отъ гнѣздата имъ. » На! сгоди го думаше на съдугата си засмѣно, защото на тебѣ си непосвидѣха кокошкитѣ ти и менѣ не трѣба да ся свидатъ гълъбитѣ ни. »

Всѣка година селачката и съдугата му ходѣха напанаиратъ въ близкото село, но тая година ся принудиха да останатъ и да идватъ нарытъ, които бѣха приготвяли за сборъта, да купатъ една стакляница вѣтхо вино да подкрѣпатъ больниятъ. Марія благодарѣше съ слъзы: » О, Боже, думаше, намиратъ ся вврѣдъ мъжественны и съотрадателны чловѣци даже и въ самыѣ дивы мѣста намиратъ ся сурда добродѣтельны . »

Марія не уставѣше ни на - ни - минута отеческото си легло, но не уставаше и празна, знаеше добръ